

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ای قادری که خدای راسنرایی،

و ای خالقی که کراهان را راهنمایی،

جان مارا صفاتی خود ده،

ومارا از فضل و کرم خود آن ده، که آن به.

تقدیم به پدر، مادر و همسرگرامیم

به پاس عاطفه سرشار و کرامی امید نخش وجودشان،

به پاس قلب های بزرگشان و

به پاس محبت های بی دینشان.

تقدیم به استاد ارجمند، سرکار خانم دکترالله کوهرشادی و جناب آقا دکتر سید مجتبی زبرجد

به پاس آموزش های ارزنده شان،

به پاس راهنمایی های بی دین و

به پاس تعبیر غلظیم و انسانی شان از کلمه ایثار و از خودکندشتی.

دانشکده‌ی علوم پایه

پایان نامه جهت اخذ درجه‌ی دکتری
در رشته‌ی شیمی فیزیک

تهییه‌ی نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن- خاکرس به روش آسیاکاری پر انرژی
ومطالعه‌ی مورفولوژی، بلورینگی و پایداری گرمایی آن‌ها
و

مطالعه‌ی سینتیک بلوری شدن غیرهمدمای
نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن- خاکرس

و

تهییه، مشخصه یابی و اندازه‌گیری برخی از خواص انتقالی نانوسیالات
 Fe_3O_4 و $\alpha\text{-Fe}_2\text{O}_3$ مغناطیسی

مؤلف:

مریم ابارشی

اساتید راهنما:

دکتر الهه گوهرشادی - دکتر سید مجتبی زبرجد

استاد مشاور:

دکتر عباس یوسفی

شهریورماه ۱۳۸۹

مشکر و قردادنی

قبل از هر چیز، خداوند قادر مطلق را به خاطر همه محبت‌های پایدار و بی‌پایانش سپاسگزارم.
عمیق‌ترین سپاسگزاری خود را به خانواده‌ام و به ویژه پدر و مادر عزیزم به خاطر محبت و
حمایت‌های بی‌منتshan تقدیم می‌دارم. از خداوند بزرگ به خاطر نعمت داشتن همسر گرانقدر،
دکتر حسن خندان فدافن، سپاسگزارم. او همواره چون کوهی استوار در کنار من بوده و مهمنت آن-
که با بذل آرامش بسیار، باعث شکوفایی و پیشرفت من بوده است. هرگز نمی‌توانم مراتب تشکر و
سپاسگزاری خود را به خاطر مهربانی، صبر و حمایت بیدریعش در این سال‌ها بیان نمایم.

از استاد راهنمای عزیزم، سرکار خانم پروفسور گوهرشادی و جناب آقای دکتر زبرجد به خاطر
حمایت‌های همیشگی‌شان در طول دوران تحصیل و تحقیق و همچنین به خاطر صبر، ایجاد انگیزه
و اشتیاق سپاسگزارم. راهنمایی‌های آن‌ها در تمامی مراحل تحقیق و نگارش این پایان نامه کمک
شایانی به من نموده است.

از استاد مشاورم، جناب آقای دکتر یوسفی، به خاطر تمام حمایت‌ها و کمک‌هایشان در طول
دوران تحصیل در مقطع دکتری سپاسگزارم. همچنین، از اعضای کمیته دفاع، جناب آقای پروفسور
پارسافر، جناب آقای پروفسور کمپانی و جناب آقای دکتر امام پور به خاطر داوری دقیق پایان‌نامه و
ارائه نکات ارزشمند سپاسگزارم.

در پایان، از تمامی دوستانم در دانشگاه فردوسی مشهد به ویژه، سرکار خانم لاله و جناب آقای
دکتر موسوی که در طی شش سال گذشته همواره حامی من بوده و کمک شایانی به من نمودند
صمیمانه تشکر می‌کنم و در هرجای دنیا که باشم، همواره در خاطرم خواهند بود.

چکیده

در دهه‌ی اخیر، نانوکامپوزیت‌های پایه پلیمری به دلیل خواص منحصر به فرد فیزیکی و شیمیایی، از نظر تحقیقات پایه و کاربردهای صنعتی مورد توجه ویژه قرار گرفته‌اند. در بین این گروه از مواد مهندسی، نانوکامپوزیت‌های پلیمر- خاکرس به دلیل خواص قابل ملاحظه نسبت به پلیمر خالص از قبیل خواص مکانیکی بهتر، پایداری گرمایی بیشتر، ضریب انبساط گرمایی کمتر و نفوذ پذیری گاز مورد توجه بیشتری قرار دارند. اولین قسمت این پایان نامه، چهار هدف اصلی را دنبال می‌کند. اولین هدف، تهیه‌ی نانوکامپوزیت-های پلی‌اتیلن- خاکرس با روش آسیاکاری پر انرژی به عنوان یک روش جدید و مشخصه‌بایی آن‌ها با استفاده از روش‌های متفاوت می‌باشد. دومین هدف، بررسی مورفولوژی نمونه‌های پلی‌اتیلن خالص و نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن- خاکرس آسیاکاری شده می‌باشد. بدین منظور مورفولوژی و اندازه‌ی ذرات پلی- اتیلن خالص و نانوکامپوزیت‌ها با استفاده از میکروسکوپ الکترونی روبشی و آنالیز الک مورد بررسی قرار گرفت. بررسی تأثیر همزمان زمان آسیاکاری و مقدار خاکرس بر مورفولوژی و دانه بندی پودر پلی‌اتیلن مورد توجه و حائز اهمیت است. نتایج نشان می‌دهد که میانگین اندازه‌ی ذرات پلی‌اتیلن آسیاکاری شده بیشتر از پلی‌اتیلن بدون آسیاکاری است زیرا مکانیسم غالب در طی آسیاکاری پدیده‌ی جوش می‌باشد. همچنین اندازه-ی ذرات نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن- خاکرس با افزایش مقدار خاکرس بعد از آسیاکاری افزایش پیدا می- کند. سومین هدف بررسی درجه‌ی بلورینگی پلی‌اتیلن و نانوکامپوزیت‌های آن با روش پراش پرتو X می‌باشد. همچنین اثر زمان آسیاکاری و مقدار خاکرس بر درجه‌ی بلورینگی پلی‌اتیلن نیز بررسی شد. نتایج نشان می- دهد که زمان آسیاکاری بر بلورینگی پلی‌اتیلن به ویژه در زمان‌های اولیه‌ی آسیاکاری اثر زیادی دارد و درجه‌ی بلورینگی پلی‌اتیلن با افزایش خاکرس کاهش می‌یابد. آخرین هدف این قسمت، مطالعه‌ی پایداری گرمایی پلی‌اتیلن و نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن- خاکرس با استفاده از آنالیز وزن‌سنگی گرمایی است. اثر زمان آسیاکاری و مقدار خاکرس بر پایداری گرمایی پلی‌اتیلن نیز بررسی شد. نتایج نشان می‌دهد که با افزایش زمان آسیاکاری اتلاف جرم پلی‌اتیلن خالص به دماهای بالاتر انتقال می‌یابد. افروden خاکرس می‌تواند به طور قابل ملاحظه‌ای دمای تخریب پلی‌اتیلن را افزایش دهد و از طرف دیگر تخریب آغازین پلی‌اتیلن را سرعت بخشد.

سینتیک بلوری شدن پلیمرهای نیمه بلورین برای دهه‌های متمادی موضوع مورد توجه بسیاری از تحقیقات بوده است. اگرچه آنالیز فرایند بلوری شدن غیرهمدمای به دلیل تغییر پیوسته‌ی شرایط خارجی نظیر دمای بلوری شدن ممکن است نسبت به فرایند همدمای پیچیده‌تر باشد، ولی تعیین آن اطلاعات فراوانی را در مورد گذار بلوری در اختیار می‌گذارد. هدف اصلی قسمت دوم مطالعه‌ی حاضر، تحقیق بر روی سینتیک بلوری شدن غیرهمدمای PE و نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن- خاکرس (PECN) در سرعت‌های سردسازی متفاوت است. برای رسیدن به این هدف، داده‌های تجربی مربوط به PE خالص و PECN با ۱۵٪ وزنی (PECN15) بعد از ۶۰ ساعت آسیاکاری به روش گرماسنجی تفاضلی روبشی بدست آمد. معادلات آورامی، اوزاوا و مو برای توصیف رفتار بلوری شدن غیرهمدمای و تعیین پارامترهای بلوری شدن استفاده شد. همچنین انرژی فعال‌سازی برای بلوری شدن غیرهمدمای PE و PECN15 به روش کیسینجر محاسبه شد. آنالیز سینتیکی نشان می‌دهد که معادله‌ی اوزاوا نمی‌تواند توصیف مناسبی را برای بلوری شدن غیرهمدمای PE و PECN15 فراهم آورد، اما روش لیو توانست به طور موفقیت آمیزی بلوری شدن غیرهمدمای نمونه‌ها را توصیف کند. سرعت بلوری شدن PECN از PE خالص بیشتر است. علاوه بر این خاکرس می‌تواند قابلیت PE را برای بلوری شدن هنگامی که در سرعت سردسازی واحدی از حالت مذاب سرد شود، افزایش دهد.

نانوسیال مغناطیسی یا فرونسیال به خاطر برخی از خواص منحصر به فرد به عنوان یک سیال هوشمند رفتار می‌کند. مطالعه‌ی خصوصیات انتقال گرما نانوسیالات مغناطیسی بسیار مورد توجه قرار دارد. این نانوسیال به ویژه از نظر مطالعات بنیادی در زمینه‌ی رفتار گرمایی نانوسیالات مغناطیسی و توسعه‌ی ابزارهای گرمایی کاربردی در تعدادی از حوزه‌ها از اهمیت زیادی برخوردار است. در سومین قسمت این پایان نامه، مطالعه‌ی هدایت گرمایی نانوسیالات Fe_3O_4 در آب و ویسکوزیته‌ی نانوسیالات $\alpha\text{-Fe}_2\text{O}_3$ در گلیسرول ارائه می‌گردد. برای رسیدن به این هدف، نانوذرات سوپرپارامغناطیسی Fe_2O_4 به روش هم‌رسوبی شیمیایی در شرایط مختلف تهیه و نانوسیالات Fe_2O_4 با پراکنده کردن این نانوذرات در آب قطر به عنوان سیال پایه تهیه شدند. به منظور بهبود در پراکنده‌ی نانوذرات Fe_2O_4 در آب قطر از تترامتیل آمونیم هیدروکسید استفاده شد. هدایت گرمایی مؤثر نانوسیالات Fe_2O_4 در دمای 40°C به ازای افزایش اندازه‌گیری شد. نتایج نشان می‌دهد که هدایت گرمایی نانوسیالات Fe_2O_4 در دمای 40°C به ازای افزایش کسر حجمی به ۳٪ حجمی تا ۱۱.۵٪ افزایش می‌یابد. نتایج تجربی با چند مدل نظری مختلف نیز مقایسه گردید. همچنین نانوذرات $\alpha\text{-Fe}_2\text{O}_3$ به روش گرمادهی محلول تهیه و در گلیسرول به عنوان سیال پایه پراکنده شدند. ویسکوزیته‌ی نانوسیالات $\alpha\text{-Fe}_2\text{O}_3$ در گلیسرول به عنوان تابعی از کسر حجمی، دما و نرخ

برشی اندازه‌گیری شد. نتایج نشان می‌دهد که نانوسيالات $\alpha\text{-Fe}_2\text{O}_3$ در گلیسروول، سیالاتی غیرنیوتونی با رفتار رقیق شدن برشی هستند و رفتار رقیق شدن برشی در کسرهای حجمی بزرگتر و دماهای پایین‌تر مشهودتر است. ویسکوزیته‌ی نانوسيالات به طور قابل ملاحظه‌ای با افزایش دما کاهش یافته و با افزایش کسرحجمی نانوذرات افزایش می‌باید. رفتار رئولوژیکی نانوسيالات $\alpha\text{-Fe}_2\text{O}_3$ در گلیسروول را نمی‌توان با مدل‌های آنیشن، برینکمن و بچلور توصیف کرد، در حالی که واستگی دمایی ویسکوزیته‌ی این نانوسيالات به خوبی با معادله‌ی VFT توصیف می‌شود.

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
فهرست جدول‌ها	XI
فهرست شکل‌ها	XIII
قسمت اول: تهیهٔ نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن-خاکرس به روش آسیاکاری پر انرژی و مطالعهٔ مورفولوژی، بلورینگی و پایداری گرمایی آن‌ها	۱
فصل ۱: مقدمه	۲
۱-۱ توصیف مختصری در مورد کامپوزیت‌ها	۲
۱-۱ نانوکامپوزیت‌ها	۳
۱-۳ نانوکامپوزیت‌های زمینهٔ پلیمری	۴
۱-۴ نانوکامپوزیت‌های پلیمر- خاکرس	۵
۱-۴-۱ روش‌های تهیهٔ نانوکامپوزیت‌های پلیمر- خاکرس	۶
۱-۴-۲ خواص نانوکامپوزیت‌های پلیمر- خاکرس	۷
۱-۴-۲-۱ نفوذناپذیری	۸
۱-۴-۲-۲ اشتعال پذیری	۸
۱-۴-۳ پایداری گرمایی	۹
۱-۴-۴ مکانیکی	۹
۱-۵ نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن- خاکرس	۹
فصل ۲: بررسی متون (نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن- خاکرس)	۱۱
۱-۲ روش‌های تهیه	۱۱
۱-۱-۱ روش محلول	۱۱
۱-۱-۲ پلیمریزاسیون همزمان	۱۲
۱-۲-۱ درهم رفتگی ذوبی	۱۴
۱-۲-۲ برخی از خواص مهم	۱۷
۱-۲-۳ خواص گرمایی	۱۸
۱-۲-۴ اشتعال پذیری	۲۰
۱-۲-۵ بلورینگی	۲۱
۱-۲-۶ اهداف مطالعه‌ی حاضر	۲۲

فصل ۳: مواد و روش تحقیق

۲۵	۱-۳ مواد اولیه.....
۲۷	۲-۳ تهیهی نمونهها.....
۲۹	۳-۳ مشخصه یابی.....
۲۹	۱-۳-۳ پراش پرتو X.....
۲۹	۲-۳ طیف سنجی فوریه‌ی فروسرخ.....
۲۹	۳-۳-۳ ارزیابی میکروسکوپی.....
۳۰	۴-۳ آنالیز الک.....
۳۱	۵-۳ آنالیز وزن سنجی گرمایی.....

فصل ۴: نتایج و بحث

۳۳	۱-۴ مشخصه یابی.....
۳۸	۲-۴ مورفولوژی.....
۳۸	۱-۲-۴ پلی‌اتیلن خالص.....
۴۳	۲-۴ نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن- خاکرس.....
۴۸	۳-۴ بلورینگی.....
۴۹	۱-۳-۴ پلی‌اتیلن خالص.....
۴۹	۱-۱-۳-۴ محاسبه‌ی اندازه‌ی بلورک‌ها.....
۵۲	۲-۱-۳-۴ محاسبه‌ی درجه‌ی بلورینگی.....
۵۳	۲-۳-۴ نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن- خاکرس.....
۵۶	۱-۲-۳-۴ محاسبه‌ی اندازه‌ی بلورک‌ها.....
۵۶	۲-۲-۳-۴ محاسبه‌ی درجه‌ی بلورینگی.....
۵۷	۴-۴ خواص گرمایی.....
۵۷	۱-۴-۴ پلی‌اتیلن خالص.....
۵۹	۲-۴ نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن- خاکرس.....
۶۳	۵-۴ نتیجه‌گیری.....
۶۴	۶-۴ تحقیقات پیشنهادی آینده.....
۶۶	مراجع.....

قسمت دوم: مطالعه‌ی سینتیک بلوری شدن غیرهمدمای نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن- خاکرس

۷۱

فصل ۱: مقدمه	72
۱-۱ بلوری شدن پلیمر	72
۱-۱-۱ هسته‌زایی بلور	73
۱-۱-۱-۱ هسته‌زایی همگن و ناهمگن	73
۱-۱-۱-۲ هسته‌زایی گرمایی و آترمال	74
۱-۱-۲ رشد بلور	74
۱-۲ سینتیک بلوری شدن پلیمرها	75
۱-۳ مدل‌های سینتیک بلوری شدن پلیمرها	77
۱-۳-۱ نظریه‌ی آرامی اصلاح شده توسط جیزنزی	78
۱-۳-۲ نظریه‌ی اوزawa	79
۱-۳-۳ نظریه‌ی لیو	79
۱-۳-۴ نظریه‌ی زیابیکی	80
۱-۳-۵ انرژی فعال‌سازی برای بلوری شدن غیرهمدم	81
فصل ۲: بررسی تاریخی سینتیک بلوری شدن برخی از نانوکامپوزیت‌های پلیمری مهم	83
۲-۱ نانوکامپوزیت‌های پلی‌آمید	83
۲-۲ نانوکامپوزیت‌های پلی‌پروپیلن	84
۲-۳ نانوکامپوزیت‌های پلی(اتیلن ترفتالات)	87
۲-۴ نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن	88
۲-۵ اهداف مطالعه‌ی حاضر	89
فصل ۳: نتایج و بحث	91
۳-۱ آزمایش‌های گرماسنجی تفاضلی روبشی (DSC)	91
۳-۲ رفتار بلوری شدن غیرهمدم	92
۳-۳ آنالیز سینتیک بلوری شدن غیرهمدم	95
۳-۳-۱ آنالیز انجام گرفته بر اساس نظریه‌ی آرامی	103
۳-۳-۲ آنالیز انجام گرفته بر اساس نظریه‌ی اوزawa	105
۳-۳-۳ آنالیز انجام گرفته بر اساس نظریه‌ی لیو (اصلاح شده‌ی مدل‌های آرامی- اوزawa)	106
۳-۳-۴ آنالیز انجام گرفته بر اساس قابلیت بلوری شدن سینتیکی زیابیکی	107
۳-۳-۵ انرژی فعال‌سازی برای بلوری شدن غیرهمدم	111

۱۱۱.....	۴-۳ نتیجه‌گیری
۱۱۲.....	۵-۳ تحقیقات پیشنهادی آینده
۱۱۳.....	مراجع

**قسمت سوم: تهیه، مشخصه یابی و اندازه‌گیری برخی از خواص انتقالی نانوسيالات مغناطیسی
۱۱۶..... Fe_3O_4 و $\alpha\text{-Fe}_2\text{O}_3$**

۱۱۷..... فصل ۱: مقدمه

۱۱۷.....	۱-۱ توصیف نانوسيالات
۱۱۹.....	۱-۲ انواع نانوسيالات
۱۲۰.....	۱-۳ روش‌های تهیه‌ی نانوسيال
۱۲۲.....	۱-۴ پایداری نانوسيالات
۱۲۴.....	۱-۵ کاربردهای نانوسيالات
۱۲۵.....	۱-۵-۱ نانوسيالات انتقال گرما
۱۲۵.....	۱-۵-۲ نانوسيالات مغناطیسی
۱۲۶.....	۱-۵-۳ نانوسيالات روان‌کننده
۱۲۷.....	۱-۶ خواص نانوسيالات
۱۲۷.....	۱-۶-۱ هدایت گرمایی
۱۲۷.....	۱-۶-۱-۱ اندازه‌گیری تجربی هدایت گرمایی
۱۲۹.....	۱-۶-۱-۲ پارامترهای مؤثر بر هدایت گرمایی نانوسيالات
۱۲۹.....	۱-۶-۱-۳ مکانیسم افزایش هدایت گرمایی نانوسيالات
۱۳۰.....	۱-۶-۱-۴ چند مدل معروف برای هدایت گرمایی نانوسيالات
۱۳۵.....	۱-۶-۲ چگالی
۱۳۵.....	۱-۶-۳ ظرفیت گرمایی
۱۳۵.....	۱-۶-۴ ویسکوزیته
۱۳۶.....	۱-۴-۶-۱ ملاحظاتی در مورد ویسکوزیته
۱۳۸.....	۱-۴-۶-۲ چند مدل نظری در مورد ویسکوزیته

۱۴۰..... فصل ۲: بورسی متون

۱۴۰.....	۱-۲ نانوسيالات Fe_3O_4
۱۴۱.....	۲-۲ نانوسيالات Fe_2O_3
۱۴۲.....	۳-۲ هدف مطالعه‌ی حاضر

فصل ۳: مواد و روش تحقیق

۱۴۵.....	۱-۳ مواد اولیه
۱۴۶.....	۲-۳ تهیهٔ نانوذرات مغناطیسی $\text{Fe}_7\text{O}_۳$ و $\text{Fe}_۳\text{O}_۴$
۱۴۷.....	۳-۳ تهیهٔ نانوسيالات $\text{Fe}_۳\text{O}_۴$ در آب و $\alpha\text{-Fe}_۲\text{O}_۳$ در گلیسروول
۱۴۸.....	۴-۳ مشخصهٔ يابي
۱۴۸.....	۵-۳ اندازه‌گيری هدایت گرمایي
۱۴۹.....	۶-۳ اندازه‌گيری ويسکوزيته

فصل ۴: نتایج و بحث

۱۵۱.....	۱-۴ مشخصهٔ يابي
۱۵۲.....	۱-۱-۴ مگنتيت
۱۵۸.....	۲-۱-۴ هماتيت
۱۶۰.....	۲-۴ اندازه‌گيری برخی از خواص انتقالی
۱۶۰.....	۱-۲-۴ اندازه‌گيری هدایت گرمایي نانوسيالات $\text{Fe}_۳\text{O}_۴$ در آب
۱۶۱.....	۱-۱-۲-۴ اثر کسر حجمی
۱۶۱.....	۲-۱-۲-۴ اثر دما
۱۶۲.....	۳-۱-۲-۴ مدل‌های نظری
۱۶۵.....	۲-۲-۴ اندازه‌گيری ويسکوزيتهٔ نانوسيالات $\alpha\text{-Fe}_۲\text{O}_۳$ در گلیسروول
۱۶۶.....	۱-۲-۲-۴ اثر نرخ برشی و دما
۱۷۰.....	۲-۲-۲-۴ اثر کسر حجمی ذرات
۱۷۰.....	۳-۲-۲-۴ مدل‌های نظری
۱۷۴.....	۳-۴ نتیجه‌گيری
۱۷۵.....	۴-۴ تحقیقات پیشنهادی آینده
۱۷۶.....	مراجع :

فهرست جدول‌ها

صفحه	جدول
	<u>قسمت اول:</u>
۲۶.....(۱-۳). خواص فیزیکی پودر پلی‌اتیلن.	
۲۸.....(۲-۳). ترکیب نانوکامپوزیت‌های مورد بررسی قرار گرفته در این تحقیق.	
۳۲.....(۳-۳). شماره‌ی مش استاندارد و اندازه‌ی الکها.	
۳۲.....(۴-۳). آنالیز الک PECN10 بعد از ۲۰ ساعت آسیاکاری.	
۳۸.....(۱-۴). انتساب پیک‌های FTIR خاکرس و پلی‌اتیلن خالص.	
۴۷.....(۲-۴). گستره‌ی D20، D60 و D80 نمونه‌های PE، PECN5، PECN10 و PECN15.	
۵۱.....(۳-۴). اندازه‌ی کربستالیت‌های پلی‌اتیلن در زمان‌های آسیاکاری متفاوت.	
۵۳.....(۴-۴). درجه‌ی بلورینگی پلی‌اتیلن در زمان‌های آسیاکاری متفاوت.	
۵۶.....(۵-۴). اندازه‌ی کربستالیت‌های نانوکامپوزیت پلی‌اتیلن - خاکرس.	
۵۷.....(۶-۴). درجه‌ی بلورینگی نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن - خاکرس.	
۶۳.....(۷-۴). داده‌های آنالیز وزن سنجی گرمایی برای پلی‌اتیلن و نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن-خاکرس.	
	<u>قسمت دوم:</u>
۹۴.....(۱-۳). مقادیر T_p ، $T_{0.01}$ و ΔT برای PE خالص و PECN15 در سرعت‌های سردسازی متفاوت.	
۹۹.....(۲-۳). آنالیزهای کمی تابع بلورینگی نسبی بر حسب زمان برای PE خالص و PECN15 در سرعت‌های سردسازی متفاوت.	
۱۰۲.....(۳-۳). عرض از مبدأ، شیب و مقدار رگرسیون (r^2) خطوط رسم شده برای نمودارهای $\ln t_x$ بر حسب $\ln \alpha$ در سرعت‌های سردسازی متفاوت.	
۱۰۵.....(۴-۳). مقادیر Z_c و n برای PECN15 در سرعت‌های سردسازی متفاوت.	
۱۱۰.....(۵-۳). مقادیر $F(T)$ و b برای PE خالص و PECN15 در درجه‌ی بلورینگی نسبی متفاوت.	
۱۱۰.....(۶-۳). مقادیر پارامترهای سینتیکی مختلف برای PE خالص و PECN15 بر اساس آنالیز زیبیکی.	
	<u>قسمت سوم:</u>
۱۱۸.....(۱-۱). هدایت گرمایی جامدات و مایعات متداول .	
۱۲۴.....(۲-۱). پایداری نانوسیالات بر حسب پتانسیل زتا.	
۱۴۶.....(۱-۳). شرایط مختلف استفاده شده در سنتر Fe_3O_4 .	

۱۶۰.....	(۱-۴). هدایت گرمایی آب خالص.
۱۷۰.....	(۲-۴). مقادیر عرض از مبدأ و شیب خطوط رگرسیون رسم شده در نمودارهای تنش برشی بر حسب نرخ برشی.
۱۷۴.....	(۳-۴). ثابت‌های تجربی معادله ۲-۴ و انحراف میانگین (D_m) بین معادله و اندازه‌گیری‌ها.

فهرست شکل‌ها

صفحه	شکل
قسمت اول:	
۵	(۱-۱). طرحی از پرکننده‌های نانو.....
۲۶	(۲-۱). مسیر پیج و خم دار در نانوکامپوزیت پلیمر- خاکرس.....
۲۶	(۳-۱). طرح پراش پرتو X پلی اتیلن خالص قبل از آسیاکاری.....
۲۶	(۳-۲). مورفولوژی پلی اتیلن خالص قبل از آسیاکاری.....
۲۷	(۳-۳). مورفولوژی خاکرس خالص قبل از آسیاکاری.....
۲۸	(۴-۱). طرحی از یک آسیای ماهواره‌ای
۳۱	(۴-۲). دستگاه آنالیز الک.....
۳۳	(۴-۳). تصاویر TEM نمونه‌ی PECN15 بعد از ۶۰ ساعت آسیاکاری در دو بزرگنمایی (الف) ۱۲۵۰۰ و (ب) ۲۵۰۰۰.....
۳۵	(۴-۴). (الف) تصویر SEM نمونه‌ی PECN10 بعد از ۱۰ ساعت آسیاکاری و (ب) و (ج) آنالیز EDX ذره-های کوچک نشاندار شده.....
۳۶	(۴-۵). تصاویر SEM نمونه‌ی PECN10 بعد از ۲۰ ساعت آسیاکاری در بزرگنمایی (الف) ۱۰۰۰ و (ب) ۵۰۰۰.....
۳۷	(۴-۶). طیف‌های FTIR خاکرس، پلی اتیلن و نانوکامپوزیت پلی اتیلن- خاکرس.....
۴۰	(۴-۷). تصاویر SEM پودر پلی اتیلن با بزرگنمایی ۱۰۰ در زمان‌های آسیاکاری متفاوت (الف) ۰، (ب) ۱۰، (ج) ۲۰، (د) ۴۰ و (ه) ۶۰ ساعت. فلش‌های سفیدرنگ پولکهای جوش‌خورده را نشان می‌دهد.....
۴۱	(۶-۱). مراحل متفاوت سیستم‌های نرم نرم در طی فرایند آسیاکاری
۴۲	(۷-۱). توزیع اندازه‌ی ذرات پودر پلی اتیلن در زمان‌های متفاوت آسیاکاری (الف) ۰، (ب) ۱۰، (ج) ۲۰ و (ه) ۴۰ و (و) ۱۰۰ ساعت.....
۴۳	(۸-۱). مراحل مختلف سیستم‌های نرم-ترد در طی فرایند آسیاکاری
۴۵	(۹-۱). مورفولوژی نمونه‌ی PECN15 در زمان‌های متفاوت آسیاکاری با بزرگنمایی ۱۰۰ (چپ) و ۲۰۰ (راست).....
۴۶	(۱۰-۱). اثر زمان آسیاکاری بر اندازه‌ی ذرات (الف) PE، (ب) PECN5 ، (ج) PECN10 و (د) PECN15.....
۴۸	(۱۱-۱). اندازه‌ی ماکریم و مینیم پودرهای پلی اتیلن و نانوکامپوزیت‌های پلی اتیلن- خاکرس به عنوان تابعی از زمان آسیاکاری: (الف) PE ، (ب) PECN5 ، (ج) PECN10 و (و) PECN15.....
۵۰	(۱۲-۱). الگوهای پراش پرتو ایکس پلی اتیلن بدون آسیاکاری و پلی اتیلن آسیاکاری شده در زمان‌های مختلف.....
۵۱	(۱۳-۱). ساختار اسفلولایتی و نواحی بلورین و آمورف.....

(۱۴-۴). نواحی بلورین و آمورف پیک پلی اتیلن.....	۵۲
(۱۵-۴). الگوهای پراش پرتو ایکس PE ، PECN5 ، PECN10 و PECN15 بعد از الف) ۲۰ و ب) ساعت آسیاکاری.....	۴۰ ۶۴
(۱۶-۴). الگوهای پراش پرتو ایکس نانو کامپوزیت‌های الف) PECN5 و ب) PECN10 به ازای زمان‌های متفاوت آسیاکاری.....	۵۵
(۱۷-۴). منحنی‌های الف) DTG و ب) TGA پلی اتیلن خالص در زمان‌های متفاوت آسیاکاری.....	۶۰
(۱۸-۴). منحنی‌های الف) DTG و ب) TGA نانو کامپوزیت‌های پلی اتیلن - خاکرس بعد از ۴۰ ساعت آسیاکاری.....	۶۱
(۱۹-۴). منحنی‌های الف) DTG و ب) TGA نانو کامپوزیت‌های پلی اتیلن - خاکرس بعد از ۶۰ ساعت آسیاکاری.....	۶۲

قسمت دوم:

(۱-۱). بلوری شدن اسفرولایتی نوعی الف) مرحله‌ی ۱، ب) مرحله‌ی ۲، ج) مرحله‌ی ۳، د) مرحله‌ی ۴، ه) مرحله‌ی ۵ و و) مرحله‌ی ۶ [۱۰، ۱۱].....	۷۶
(۱-۳). برنامه‌ی دمایی برای آنالیز گرماسنجی.....	۹۲
(۲-۳). منحنی‌های بلوری شدن غیرهمدمای برای الف) PE خالص و ب) PECN15 در سرعت‌های سردسازی متفاوت.....	۹۳
(۳-۳). بلورینگی نسبی به عنوان تابعی از دما برای بلوری شدن غیرهمدمای الف) PE خالص و ب) PECN15 در سرعت‌های سردسازی متفاوت.....	۹۶
(۴-۳). بلورینگی نسبی به عنوان تابعی از زمان برای بلوری شدن غیرهمدمای الف) PE خالص و ب) PECN15 در سرعت‌های سردسازی متفاوت.....	۹۷
(۵-۳). زمان بلوری شدن در مقادیر متفاوت بلورینگی نسبی بر حسب سرعت سردسازی برای الف) PE خالص و ب) PECN15.....	۱۰۰
(۶-۳). رابطه‌ی بین زمان بلوری شدن در مقادیر متفاوت بلورینگی نسبی و سرعت‌های سردسازی برای الف) PE خالص و ب) PECN15.....	۱۰۱
(۷-۳). نمودارهای اورامی برای الف) PE خالص و ب) PECN15 در سرعت‌های سردسازی متفاوت.....	۱۰۴
(۸-۳). نمودارهای اوزawa برای الف) PE خالص و ب) PECN15 در طی بلوری شدن غیرهمدمای.....	۱۰۸
(۹-۳). نمودار $\ln \alpha$ بر حسب t ، برای الف) PE خالص و ب) PECN15 در درجه‌ی بلورینگی نسبی متفاوت.....	۱۰۹

قسمت سوم:

(۱-۱). نمایش ترسیمی سامانه تولید نانو سیال طراحی شده برای تبخیر مستقیم مواد.....	۱۲۱
(۲-۱). طرح نمایشی برای الف) ذره‌ی پایدارشده فضایی ب) ذره‌ی پایدارشده الکتروستاتیکی.....	۱۲۳
(۳-۱). مدل نیوتون برای ویسکوزیته‌ی سیالات.....	۱۳۷

(۱-۳). پوشش نانوذرات با ماده فعال سطحی.....	۱۴۷
(۱-۴). الگوهای پراش پرتو X مربوط به نانوذرات Fe_3O_4 تهیه شده در شرایط متفاوت.....	۱۵۳
(۲-۴). طیف FTIR نمونه‌های متفاوت Fe_3O_4	۱۵۴
(۳-۴). تصویر TEM نانوذرات Fe_3O_4	۱۵۵
(۴-۴). طرحی از منحنی نوعی M بر حسب H برای یک ماده فرومغناطیس.....	۱۵۶
(۵-۴). منحنی‌های مغناطش نمونه‌های (الف) MN2 و (ب) MN4 در دمای اتاق.....	۱۵۷
(۶-۴). الگوهای پراش پرتو X نانوذرات $\alpha\text{-Fe}_2\text{O}_3$	۱۵۹
(۷-۴). تصویر TEM نانوذرات $\alpha\text{-Fe}_2\text{O}_3$ با دو بزرگنمایی برگزیده.....	۱۵۹
(۸-۴). نسبت هدایت گرمایی بر حسب تابعی از کسر حجمی در دمای 30°C	۱۶۱
(۹-۴). نسبت هدایت گرمایی بر حسب تابعی از دما در کسر حجمی‌های مختلف نانوذرات Fe_3O_4	۱۶۲
(۱۰-۴). مقایسه‌ی بین داده‌های تجربی نانوسيالات Fe_3O_4 و نتایج محاسبه شده توسط مدل‌های مرسوم.....	۱۶۳
(۱۱-۴). مقایسه‌ی داده‌های تجربی نانوسيالات Fe_3O_4 با مقادیر محاسبه شده از مدل مرشد در دمای 30°C	۱۶۴
(۱۲-۴). مقایسه‌ی داده‌های مطالعه‌ی حاضر با داده‌های تجربی سایر محققین.....	۱۶۵
(۱۳-۴). تنش برشی (τ) بر حسب نرخ برشی (γ^0) برای گلیسروول در دماهای متفاوت.....	۱۶۶
(۱۴-۴). ویسکوزیته بر حسب نرخ برشی برای نانوسيال $\alpha\text{-Fe}_2\text{O}_3$ در گلیسروول در (الف) $\varphi = 25\%$ و (ب) $\varphi = 75\%$ به ازای دماهای متفاوت.....	۱۶۸
(۱۵-۴). تنش برشی بر حسب نرخ برشی برای نانوسيال $\alpha\text{-Fe}_2\text{O}_3$ در گلیسروول در (الف) $\varphi = 25\%$ و (ب) $\varphi = 75\%$ به ازای دماهای متفاوت.....	۱۶۹
(۱۶-۴). ویسکوزیته بر حسب کسر حجمی به ازای تندی‌های برش متفاوت در 40°C	۱۷۱
(۱۷-۴). ویسکوزیته بر حسب نرخ برشی به ازای کسرهای حجمی متفاوت در 40°C	۱۷۱
(۱۸-۴). مقایسه‌ی داده‌های تجربی مطالعه‌ی حاضر برای نانوسيال $\alpha\text{-Fe}_2\text{O}_3$ در گلیسروول با مقادیر نظری مربوط به چند مدل.....	۱۷۲
(۱۹-۴). ویسکوزیته بر حسب دما در نرخ برشی ثابت 40 s^{-1} ، نمادها و خطوط به ترتیب مقادیر اندازه-گیری شده و محاسبه شده از معادله‌ی $1-4$ هستند.....	۱۷۳

قسمت اول

تهیه‌ی نانوکامپوزیت‌های پلی‌اتیلن- خاک رس به
روش آسیاکاری پر انرژی و مطالعه‌ی مورفولوژی،
بلورینگی و پایداری گرمایی آن‌ها

فصل ۱

مقدمه

۱- توصیف مختصری در مورد کامپوزیت‌ها

کامپوزیت‌ها متشکل از دو یا چند جزء مجزا یا فاز می‌باشند. برای این‌که یک ماده کامپوزیت نامیده شود بایستی دارای سه معیار باشد. اولاً الزاماً اجزاء باید با یک نسبت قابل ملاحظه وجود داشته باشند. دوم این‌که فازهای تشکیل دهنده خواص متفاوتی داشته و بنابراین خواص کامپوزیت به‌طور قابل توجهی از خواص اجزاء متفاوت باشد. ویژگی سوم این‌که یک کامپوزیت مصنوعی با مخلوط و ترکیب کردن مناسب اجزای تشکیل دهنده از روش‌های متفاوت ایجاد می‌شود [۱].

جزء تشکیل دهنده‌ای که در ساختار یک کامپوزیت از پیوستگی لازم برخوردار بوده و اغلب نه همیشه درصد بیشتری از ترکیب را دارا می‌باشد، زمینه^۱ نامیده می‌شود. جزء تشکیل دهنده‌ی دوم به لحاظ اینکه سبب افزایش یا تقویت خواص زمینه می‌شود، تقویت کننده نام دارد. علت اصلی استفاده از فاز زمینه ایجاد پیوستگی و چسبندگی بین ذرات تقویت کننده است. در بسیاری از موارد تقویت کننده از ماده‌ی زمینه سخت‌تر و محکم‌تر است. تقویت کننده‌ها می‌توانند ۱۰ تا ۷۰ درصد حجم ماده مرکب را به خود اختصاص دهند. روش‌های به کار گرفته شده برای تولید مواد مرکب به نوع زمینه و ذرات تقویت کننده بستگی دارد [۱].

به طور کلی، کامپوزیت‌ها را می‌توان به دو شکل دسته‌بندی کرد. یک دسته بندی بر اساس جنس ماده‌ی زمینه و دیگری بر اساس ساختار ماده‌ی تقویت کننده است. بر اساس جنس ماده‌ی زمینه می‌توان کامپوزیت‌ها را به شش گروه کامپوزیت‌های زمینه پلیمری (PMC)، زمینه فلزی (MMC)، زمینه سرامیکی (CMC)، کامپوزیت‌های کربن-کربن (CCC)، کامپوزیت‌های بین‌فلزی و کامپوزیت‌های

^۱ Matrix

هیبریدی دسته‌بندی کرد [۲]. کامپوزیت‌ها بر اساس ساختار ماده‌ی تقویت‌کننده به سه گروه ذره‌ای، فیبری و ورقه‌ای دسته‌بندی می‌شوند [۳].

۱-۲ نانوکامپوزیت‌ها

نانوکامپوزیت به ماده‌ای گفته می‌شود که دارای دو یا چند جزء باشد و حداقل یکی از اجزاء، تشکیل دهنده‌ی آن در یک جهت دارای ابعاد نانو باشد [۴]. در دهه‌ی اخیر نانوکامپوزیت‌ها به علت دارا بودن خواص فیزیکی و شیمیایی منحصر به‌فرد مورد توجه بسیاری از پژوهشگران قرار گرفته‌اند. ابعاد فاز تقویت کننده در نانوکامپوزیت معمولاً بین $1\text{--}100\text{ nm}$ است که منجر به ایجاد خواص جدیدی در مقایسه با پلیمر خالص سازنده‌ی نانوکامپوزیت و میکروکامپوزیت‌های متضطرر می‌شود [۵]. خواص نانوکامپوزیت‌ها نه تنها به خواص اجزای تشکیل دهنده آن‌ها بلکه به مورفولوژی و خصوصیات فصل مشترک بین زمینه و تقویت کننده نیز بستگی دارد [۶].

نانوکامپوزیت‌ها کاربردهای بسیار زیادی در هوا و فضا، صنعت خودرو سازی، الکترونیک، القای بیوشیمیایی، اپتیک غیر خطی، مواد تقویت شده‌ی مکانیکی سبک، حسگرها، نانوسیم‌ها، باتری‌ها، بیوسرامیک‌ها، مبدل‌های انرژی و غیره دارند [۷].

به طور کلی نانوکامپوزیت‌ها به سه دسته‌ی اصلی نانوکامپوزیت‌های زمینه سرامیکی، زمینه فلزی و زمینه پلیمری تقسیم بندی می‌شوند. در نانوکامپوزیت‌های زمینه سرامیکی حجم اصلی نانوکامپوزیت از سرامیک یعنی ترکیب‌های شیمیایی از گروه اکسیدها، نیتریدها، بریدها، سیلیسیدها و غیره پر شده است. در بسیاری از نانوکامپوزیت‌های زمینه سرامیکی از یک فلز به عنوان تقویت‌کننده استفاده می‌شود [۸]. در نانوکامپوزیت‌های زمینه فلزی، تقویت کننده‌های سرامیکی سخت در یک فلز نرم یا یک زمینه‌ی آلیاژی قرار می‌گیرند. نانوکامپوزیت‌های زمینه فلزی ترکیبی از خواص فلزی (شکل‌بذیری و سختی) و خواص سرامیکی (مقاومت و مدول بالا) را دارا هستند که منجر به مقاومت بیشتر در برابر برش، فشار و توانایی به کارگیری در دماهای بالا می‌شود [۹]. در کاربردهای ساختاری معمولاً از زمینه‌ی سبک‌تر مانند آلومینیم، منیزیم و یا تیتانیم استفاده می‌شود، در حالی که برای کاربردهای دمای بالا استفاده از فلزاتی مانند کبالت